

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

สร้างรังวัดเอกชน

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

บรรจุนิติบัญญัติฉบับที่ ๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา
ฉ.พ. ๖๓ / ๒๕๓๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๕๖๑๑๑๑ - ๙๙๙ ต่อ ๒๓๓๒ - ๒๓๓๕

สารบัญ

	หน้า
1. สรุปสาระสำคัญร่างพระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ.	1
2. ประวัติความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ.	3
3. ประโยชน์ในการมีกฎหมายนี้	4
4. สถิติปริมาณงานเกิด งานเสร็จ งานค้าง จำนวนช่างรังวัดประจำสำนักงาน ที่ดินจังหวัดและสำนักงานที่ดินสาขา และช่างรังวัดที่ออกรังวัดจริง ประจำปีงบประมาณ 2530-2534	5
5. ภาคผนวก	6
- หมวด 5 ของประมวลกฎหมายที่ดิน	6
- กฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497	9

นิพนธ์ เปรมภมล

วิทยากร 4

ผู้รับผิดชอบ

ร่างพระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีงานเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินที่มีโฉนดที่ดินเพื่อการสอบเขตที่ดิน การแบ่งแยกที่ดินออกเป็นหลายแปลง หรือการรวมที่ดินหลายแปลงเข้าเป็นแปลงเดียวกัน เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และนับวันจะเพิ่มมากยิ่งขึ้นตามลำดับ ช่างรังวัดของกรมที่ดินมีอยู่ไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติภารกิจในเรื่องดังกล่าว ได้ทันความต้องการของประชาชน ฉะนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชน สมควรให้ช่างรังวัดเอกชนรับทำการรังวัดเพื่อการดังกล่าวได้โดยให้อยู่ภายใต้การกำกับของกรมที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. มีสาระสำคัญแบ่งเป็น 7 หมวด ดังนี้

1. **หมวด 1 คณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน**

- องค์ประกอบของคณะกรรมการ
- วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
- การประชุมคณะกรรมการ การออกเสียงชี้ขาดของที่ประชุม
- ชำนาญหน้าที่ของคณะกรรมการ

2. หมวด 2 การอนุญาตให้เป็นช่างรังวัดเอกชน

- คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาต
- การขอใบอนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต
- การออกบัตรประจำตัวช่างรังวัดเอกชน

3. หมวด 3 สำนักงานช่างรังวัดเอกชน

- การขออนุญาตจัดตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชน
- ยานาจอหน้าที่ของผู้จัดการสำนักงานช่างรังวัดเอกชน
- ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชน
ผู้จัดการสำนักงานช่างรังวัดเอกชน
- การสิ้นสุดของใบอนุญาตจัดตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชน
- การรับโอนใบอนุญาตจัดตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชน

4. หมวด 4 สิทธิทำการรังวัดที่ดินและสัญญารับจ้างทำการรังวัดที่ดิน

- สิทธิที่ช่างรังวัดเอกชนจะทำการรังวัดที่ดินประเภทใดได้บ้าง
- การทำการรังวัดของช่างรังวัดเอกชน
- การกำหนดมาตรฐานเครื่องมือรังวัด
- การตรวจสอบหลักฐานการรังวัด
- การแก้ไขข้อบกพร่องของการรังวัด

5. หมวด 5 การประพฤตินิยมรรยาและการขาดคุณสมบัติ

- การกำหนดมรรยาทช่างรังวัดเอกชน
- การกล่าวหาว่าช่างรังวัดเอกชนประพฤตินิยมรรยา
- การสอบสวนช่างรังวัดเอกชนที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤตินิยมรรยา
และการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ

6. หมวด 6 การอุทธรณ์

- การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ

7. หมวด 7 บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษ ในกรณีต่อไปนี้

- ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกมาให้ด้วยคำหรือคำสั่งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐาน
- ผู้ที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการตรวจสอบการรังวัดหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของช่างรังวัดเอกชน
- ช่างรังวัดเอกชนผู้ฝ่าฝืน มาตรา 22
- ผู้ที่ตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชนโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชนผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายนี้
- ผู้ที่เคลื่อนย้ายหลักหมายเขตที่ดินที่ช่างรังวัดเอกชนได้ทำไว้

ประวัติความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ.

กรมที่ดินได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อ พ.ศ. 2499 แต่โดยที่เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย เจ้าหน้าที่จึงต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้าจากกฎหมายต่างประเทศ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากร่างด้วย เป็นเหตุให้ใช้เวลานานพอสมควรจนในที่สุดได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งหมด 5 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 เสนอร่างเมื่อ พ.ศ. 2517 ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2518 เห็นชอบด้วย และให้เสนอรัฐสภาต่อไปได้ แต่โดยที่ได้มีพระราชกฤษฎีกายกยอผู้แทนราษฎร เพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป

ครั้งที่ 2 เสนอร่างเมื่อ พ.ศ. 2519 ซึ่งคณะรัฐมนตรีลงมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2519 รับหลักการและได้เสนอรัฐสภาพิจารณาต่อไป แต่โดยที่รัฐสภาได้สิ้นสุดลงตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นอันตกไป

ครั้งที่ 3 เสนอร่างเมื่อ พ.ศ. 2520 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายคณิง ฤาชัย) ได้ให้เจ้าหน้าที่กรมที่ดิน (นายประสพ อยู่สุข และนายพงษ์ธร ปาสวิณิช) ไปชี้แจงและรัฐมนตรี ฯ ไปรุดมีบัญชาให้ส่งเรื่องขึ้นมา เพื่อพิจารณาแก้ไขรวม 2 มาตรา พร้อมกับขอให้กรมที่ดินพิจารณาว่าควรจะระงับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ก่อนหรือไม่

ครั้งที่ 4 เสนอร่างเมื่อ พ.ศ. 2521 โดยนำความเห็นของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายคณิง ฤทธิชัย) มาเป็นแนวทางในการร่างและได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอีกบางประการ ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย กรมที่ดินก็ได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อพิจารณาบททวนใหม่ ตามมติที่ประชุมกรมที่ดินครั้งที่ 3/2524 ลงวันที่ 7 เมษายน 2524

ครั้งที่ 5 เสนอร่างเมื่อ พ.ศ. 2532 โดยยกร่างขึ้นมาเป็นฉบับของรัฐบาลเพื่อประกบกับร่างพระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. ฉบับของนายชาญชัย พรหมสาขา ณ สกลนคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขณะนั้น) คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2533

ประโยชน์ในการมีกฎหมายนี้

5.1 เป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของทางราชการในด้านอัตราค่าจ้างและสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วขึ้น

5.2 เป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดินในการที่จะขอกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือน รวมถึงเงินสวัสดิการต่าง ๆ เกี่ยวกับช่างรังวัดของทางราชการซึ่งจะต้องเพิ่มจำนวนขึ้นตามปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น

5.3 เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ที่จะให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

5.4 เป็นการสนับสนุนการแก้ปัญหาคนว่างงาน

5.5 เป็นการแก้ปัญหาความล่าช้าของงานในเรื่องการรังวัด ในกรณีที่มีการจัดสรรที่ดินจำนวนมาก ให้ทันความต้องการของผู้ประกอบการจัดสรรที่ดิน และป้องกันข้อครหาต่าง ๆ ได้

5.6 กฎหมายนี้จะใช้ในบางท้องที่เท่านั้น ท้องที่ใดพร้อมแล้ว รัฐมนตรีจึงจะประกาศใช้ โดยมีมาตรการควบคุมที่รัดกุมเพียงพอ

สถิติปริมาณงานเกิด งานเสร็จ งานค้าง จำนวนช่างรังวัดประจำ สำนักงานที่ดินจังหวัด
และสำนักงานที่ดินสาขา และช่างรังวัดที่ออกรังวัดจริง
ประจำปีงบประมาณ 2530 - 2534

ปีงบประมาณ	จำนวนช่าง รังวัด ใน สำนักงานที่ดิน จังหวัดและสาขา ทั้งหมด (คน)	จำนวนช่างรังวัด ในสำนักงานที่ดิน จังหวัดและสาขา ที่ออกทำการรังวัด (คน)	งานเกิด (เรื่อง)	งานเสร็จ (เรื่อง)	งานค้าง (เรื่อง)	หมายเหตุ
2530	1,328	1,191	101,983	74,886	26,138	
2531	1,428	1,199	100,667	85,959	40,474	
2532	1,515	1,243	115,726	99,525	57,064	
2533	1,538	1,442	145,963	114,339	95,200	
2534	1,664	1,524	136,667	129,679	92,222	

ภาคผนวก

หมวด 5

การรังวัดที่ดิน

มาตรา 65 การรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา 66 เพื่อประโยชน์แก่การรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และคนงานมีอำนาจเข้า
ไปในที่ดินของผู้มีสิทธิในที่ดิน หรือผู้ครอบครองในเวลากลางวันได้ แต่จะต้องแจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดิน
ทราบเสียก่อน และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นอำนวยความสะดวกแก่กรณี

ในกรณีต้องสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ในที่ดินของผู้ใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
สร้างหมุดหลักฐานลงได้ตามความจำเป็น

ในการรังวัด เมื่อมีความจำเป็นและโดยสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะขุด ดิน
ตัด รานกิ่งไม้หรือกระทำการอย่างอื่นแก่สิ่งกีดขวางแก่การรังวัดไว้ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ให้ระลึกถึงการที่
จะให้เจ้าของได้รับความเสียหายน้อยที่สุด

มาตรา 67 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำหลักหมายเขตที่ดิน หรือได้สร้างหมุดหลักฐาน
เพื่อการแผนที่ลงในที่ดิน ห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดนอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำลาย ดัด แปลง เคลื่อนย้าย
ถอดถอนหลักหมายเขตหรือหมุดหลักฐานเพื่อการแผนที่นั้นไปจากที่เดิม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้า
พนักงานที่ดิน

มาตรา 68 เมื่อบุคคลใดมีความจำเป็นที่จะต้องกระทำการตามความในมาตรา 67 ให้
ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อขออนุญาต

ในกรณีที่เจ้าพนักงานที่ดินไปอนุญาต ให้เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายใน
สิบห้าวันนับจากวันทราบคำสั่งไม่อนุญาต ให้รัฐมนตรีสั่งภายในหกสิบวันจากวันได้รับอุทธรณ์ คำสั่งรัฐมนตรี
ให้เป็นที่สุด

ถ้ารัฐมนตรีไม่สั่งภายในกำหนดหกสิบวันดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ถือว่าอนุญาต

มาตรา 69 เมื่อเป็นการสมควรจะทำการสอบเขตที่ดิน ตามแผนที่ระวางในห้องที่ใด
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้ผู้มีสิทธิในที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน การประกาศให้ทำ
หนังสือปิดไว้ในบริเวณที่ดินเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วย และให้แจ้งกำหนด วัน เวลา ไปให้ผู้มีสิทธิ
ในที่ดินทราบชั้นหนึ่ง และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินนำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรังวัดสอบเขตที่ดิน

ผู้มีสิทธิในที่ดินตามความในวรรคก่อน จะตั้งตัวแทนนำพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรังวัด
สอบเขตที่ดินของตนก็ได้

ที่ดินที่ได้ทำการสอบเขตแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจนำโฉนดที่ดินให้ใหม่แทนฉบับ
เดิม ส่วนฉบับเดิมเป็นอันยกเลิกและให้ส่งคืน

มาตรา 69 ทวิ ผู้มีสิทธิในที่ดินประสงค์จะขอสอบเขตโฉนดที่ดินเฉพาะรายของตน ให้
ยื่นคำขอพร้อมด้วยโฉนดที่ดินนั้นต่อเจ้าพนักงานที่ดิน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการรังวัดให้

ในการรังวัด ถ้าปรากฏว่าการครอบครองไม่ตรงกับแผนที่หรือเนื้อที่ในโฉนดที่ดินเมื่อผู้มี
สิทธิในที่ดินข้างเคียงได้รับรองแนวเขตแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจแก้ไขแผนที่หรือเนื้อที่ให้ตรง
กับความเป็นจริงได้ เว้นแต่จะเป็นการสมยอมเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมาย

ในกรณีที่ไม่อาจติดต่อผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงให้มาขอรังแนวเขตได้หรือในกรณีที่ผู้มีสิทธิ
ในที่ดินข้างเคียงได้รับการติดต่อจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มาขอรังแนวเขตแล้ว แต่ไม่มาหรือมาแต่ไม่ยอม
ลงชื่อรับรองแนวเขตโดยไม่ได้คัดค้านการรังวัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือให้ผู้นั้นมาลงชื่อรับรอง
แนวเขตหรือคัดค้านภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือ ถ้าผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงไม่ดำเนินการ
อย่างหนึ่งอย่างใดภายในกำหนดดังกล่าว และผู้ขอได้ให้คำรับรองว่ามีได้ทำการรังวัดรุกล้ำที่ดินข้างเคียง
และยินยอมให้แก้ไขแผนที่หรือเนื้อที่ให้ตรงกับความเป็นจริง ให้เจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการตามวรรคสอง
ไปได้โดยไม่ต้องมีการรับรองแนวเขต

การติดต่อหรือการแจ้งผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงตามความในวรรคสาม ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หากปรากฏว่ามีผู้คัดค้าน ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจสอบสวนไต่สวนโดยถือหลักฐาน
แผนที่เป็นหลักในการพิจารณา ถ้าตกลงกันได้ให้ดำเนินการไปตามที่ตกลง แต่ต้องไม่เป็นการสมยอมกัน
เพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมาย หากตกลงกันไม่ได้ให้แจ้งคู่กรณีไปฟ้องร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้ง ถ้าไม่มีการฟ้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ขอไม่ประสงค์จะสอบเขตโฉนดที่ดินนั้นต่อไป

* ความในมาตรา 69 ทวิ ซึ่งบัญญัติเพิ่มขึ้นโดยข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 334
ถูกยกเลิกและให้ใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. 2520
ดังที่พิมพ์ไว้

ในกรณีผู้มีสิทธิในที่ดินประสงค์จะขอให้ตรวจสอบเนื้อที่ตามหนังสือรับรอง การทำประโยชน์
เฉพาะรายของคน ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหนังสือรับรองการทำประโยชน์สำหรับที่ดินนั้นต่อหัวหน้าเขต
นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ แล้วแต่กรณีและให้นำความในวรรคสอง
วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 70 เพื่อประโยชน์แก่การรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

- (1) เรียกผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงมาชี้แนวเขต และลงชื่อรับทราบแนวเขตที่ดิน
ของคน
- (2) เรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือสั่งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดที่
เกี่ยวข้องในการสอบสวน

มาตรา 70 ทวิ ให้นำความในมาตรา 66 และมาตรา 70 มาใช้บังคับแก่การพิสูจน์
สอบสวนที่ดินเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ และการตรวจสอบเนื้อที่ตามหนังสือรับรองการทำ
ประโยชน์โดยอนุโลม

* ความในมาตรา 70 ทวิ ซึ่งบัญญัติเพิ่มขึ้นโดยข้อ 9 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่
334 ถูกยกเลิกและให้ใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.
2521 ดังที่พิมพ์ไว้

กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2497)

ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 และมาตรา 65 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การรังวัดทำแผนที่เพื่อออกโฉนดที่ดิน ให้กระทำได้ 2 วิธี คือ

(1) แผนที่ชั้นหนึ่ง กระทำโดยวิธีใช้กล้องรังวัดไฮโดรไลต์โยนยึดหลักเขต วัดมุมมุมภาคของทิศ ระยะ และคำนวณเป็นค่าพิกัดฉากสืบเนื่องจากมุมหลักฐานโครงการแผนที่ และคำนวณเนื้อที่โดยวิธีคณิตศาสตร์จากค่าพิกัดฉากของแต่ละมุมเขต

(2) แผนที่ชั้นสอง ซึ่งใช้แผนที่ระวางเป็นหลักกระทำโดยวิธีวัดระยะเป็นมุมฉากหรือวัดระยะสักรูปสามเหลี่ยมจากเส้นมุมหลักฐานโครงการแผนที่ หรือโดยวิธีจากรูปถ่ายทางอากาศ และคำนวณเนื้อที่โดยวิธีคณิตศาสตร์ หรือโดยมาตราส่วน

ที่ดินบริเวณใดควรกระทำโดยวิธีใด ให้อธิบดีกำหนด

ข้อ 2 ที่ดินในแผนที่ระวางออกโฉนดที่ดินซึ่งทำการรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินไว้แล้วโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่งหรือโดยวิธีแผนที่ชั้นสอง เมื่อมีความจำเป็นต้องรังวัดใหม่ ให้ทำการรังวัดโดยมีมาตรฐานเท่าเดิมหรือดีกว่า

ข้อ 3 เพื่อให้เส้นเขตที่ดินที่ทำการรังวัดเป็นเส้นตรงไม่คลาดไปตาม ให้เจ้าของที่ดินทั้งสองฝ่ายทำความตกลงกำหนดเส้นเขตเสียใหม่ ให้เป็นเส้นตรงเส้นเดียวหรือหลายเส้นต่อกันได้ เมื่อตกลงกันประการใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรังวัดไปตามนั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2497

พลเรือโท สุนาวันวิวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(เล่มที่ 71 ตอนที่ 82 ราชกิจจานุเบกษา (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2497)